

andet, men det er altså sagt som en venlighed og som en kompliment og som udtryk for en dobbelt skuffelse over, at han kan sige det, han siger her i dag.

Han taler om at belønne folk med dansk statsborgerskab. Jeg ved ikke, om det var en belønning, da hr. Helge Adam Møller blev dansk statsborger, eller om det var en foræring. Det var det vel snarere. Jeg går ikke ud fra, det var en belønning. Jeg ved heller ikke, om han har gjort sig fortjent til at få en sådan belønning. Det skal jeg helt give afkald på at bedømme.

Men hvad er det for noget med, at det er en belønning eller en blåstempling? Det er der overhovedet ikke tale om. Der er masser af danske forbrydere. Der er masser af danskere, som har været danske, fra de kom ud af mors liv, som har siddet i spjældet i mange år. Ja, vi har haft et medlem i dette Folketing, som har haft en ubetinget flerårig fængselsdom, men derefter alligevel blev anset for værdig til at være medlem af Folketinget, skønt Folketinget jo har den mulighed at erklære personer ikke-værdige.

Tag dette som eksempel på, at der ikke ligger nogen blåstempling eller godkendelse eller præmiering i, at man tildeler et menneske statsborgerskab. Således som verden er indrettet, betyder det, at man har statsborgerskab, at man har bevægelighed, at man har fri bevægelighed over grænserne.

Det giver så nogle rettigheder, og det giver nogle pligter, men vi kan da ikke – som jeg tror, det var hr. Behnke der sagde – gøre os til dommere og for tid og evighed fradømme, hindre et medmenneske, som har begået en forbrydelse, i at få et statsborgerskab; et menneske, som har fået sin dom, udsonet sin straf, derefter fået en lang ekstra karantæne, som fru Dorte Bennedsen rigtigt var oppe at gøre opmærksom på, 10-20 års ekstra karantæne. Men det er ikke nok for hr. Behnke og hr. Skaarup. Næ, de vil for tid og evighed sige: Den gave, jeg fik ved min fødsel, under jeg ikke mit medmenneske. Han/hun skal være ringere stillet resten af sine dage, end jeg selv er.

Hvad er det for et hovmod? Hvad er det for en indbildskhed? Vist er det da en lykke at kunne være dansk statsborger; den lykke har jeg, og den har jeg haft fra den 22. oktober 1924. Men jeg skal ikke takke Folketinget. Jeg skal ikke takke Det Konservative Folkeparti eller Dansk Folkeparti for, at jeg har denne gave. Det er en menneskeret, og det er en menneskeret for

et menneske, der har forsyndet sig, har udstået sin straf, så at blive behandlet på lige fod med andre mennesker, således som det medlem af Folketinget, som både hr. Skaarup og hr. Behnke har været kolleger med her i Folketinget, blev det.

Jeg understreger, fordi denne forhandling jo som al anden forhandling her i salen er offentlig, at det er usandt, groft usandt at sige, at Folketinget i flæng og uden indsigt og uden behandling tildeler statsborgerskab. Det sker efter demokratisk vedtagne regler; det sker efter humanistiske principper, og al anden påstand er usandhed.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg vil sige til hr. Arne Melchior, at nu er der jo ingen grund til at hidse sig op over det her. Vi er bare ikke enige, og det må vi erkende. Men der er ingen grund til at køre op på de helt store nagler af den årsag.

Hr. Arne Melchior siger, at det her er ikke et samlebandsprodukt; det er ikke noget, vi gør i flæng; det er ikke ret mange; det er ikke så voldsomt, det, vi taler om her.

Men må jeg ikke godt sige til hr. Arne Melchior, at grunden til, at jeg siger, at det er på kanten af grundloven, den måde, Folketinget gør det her på, er jo, at da grundlovens fædre lavede den her fine grundlov, som vi har og har haft den store nytte af, da gav man på det tidspunkt måske 5 eller 10 eller 50 statsborgerskaber, og da havde man mulighed for at gennemgå og se: Er det nogen, der er berettiget til at få dansk statsborgerskab?

Men det, vi gør nu, det, vi gør i år, er, at vi giver statsborgerskab til 15.850 personer. Alene på det her lovforslag er det 2.001 voksne, det er 1.475 børn. Hvordan søren kan Folketinget på nogen måde gå ned i detaljer omkring de her forhold? Det er fuldstændig umuligt, må jeg sige til hr. Arne Melchior.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan forstå på hr. Arne Melchior og CD, at det nærmest er en ret, man skal have, at blive dansk statsborger, hvis man ønsker det. Hvis man har været japaner, svensker eller amerikaner hele sit liv og så ønsker at blive dansk statsborger, skal man nærmest have et statsborgerskab pr. automatik. Den holdning har vi ikke. Den har vi ikke, må jeg sige til hr. Arne Mel-